

The Parables of Jesus

HET VERLOREN SCHAAP

Lukas 15.3-7

Jezus vertelde gelijkenissen, zo wijs,
als beeld van het dagelijks leven in zijn tijd.
Alle hebben een betekenis, waardevol en groot,
het zijn verborgen schatten in Gods eigen Woord.

Laat me je iets vertellen waar Jezus eens mee kwam,
over een goede herder, een hele trouwe man.

Hij had wel honderd schaapjes, een hele kudde vol,
met krulletjes en echt van top tot teen onder de wol.

Hij kende alle schaapjes en zij kenden zijn stem
en van de vroege lente tot de herfst volgden zij hem.

Maar o, een heel klein lammetje dat droomde toen wat weg
en op een dag kreeg het ineens een spannend ideetje zeg!

"Ik ga op stap, de heuvel af, want daar is het misschien
veel leuker dan het hier nu is, dat wil ik wel eens zien!"

En toen ineens, geen kudde meer! Het lammetje was alleen!
Hij bibberde, het was zo koud en donker om hem heen.

De herder telde en hij schrok, ja weet je wat hij zei?
"Ik zie dat er maar 99 lieve schaapjes bij mij zijn!
Ik moet die ene zien te vinden, snel moet ik nu zijn!"

Hij liep de berg op, riep de naam steeds van het kleine dier,
hij zocht het achter elke struik, ging dwars door een rivier.

Hij hoorde een bekend geluid, heel plotseling, dichtbij.
"Dáár ben je, ik vergeet jou nooit, lief lammetje van mij."

Hij nam het zachtjes in zijn armen met een blijde lach,
"Pfoe", zuchtte hij toen opgelucht en hield het stevig vast.

"Mijn lieve, lieve lammetje, nu ben je weer bij mij!
Nooit, nooit mag het gebeuren, dat ik jou altijd kwijt zou zijn."

Waarom gebruikte Jezus deze gelijkenis?
Om te zeggen dat iedereen van hele grote waarde is.
Hij is onze Herder, zijn liefde is echt en warm,
Hij kent ons allemaal – ja, Hij kent ieder lam.

